

1. De struisvogel

'Wacht! Rosa, wacht!' hijgt Mats. 'Rechtsaf het fietspad op!' Hij duwt de trappers snel in het rond, maar Rosa gaat harder. Als zij nu maar stopt en niet rechtdoor gaat en oversteekt. 'Eerst kijken of hij er nog staat!' schreeuwt Mats en hij gebaart met zijn hoofd naar rechts.

Rosa's fietsbanden piepen. Net voor een haaietand blijft ze staan. Boos kijkt ze over haar schouder. 'Schiet op, Mats, niet naar rechts, naar school nu. Het is al bijna halfnegen! Ik wil niet weer te laat komen.'

'Tijd zat! Klein stukje het fietspad op. Kom mee, even kijken. Doe niet zo eigenwijs. De juf kan wel wachten!' Mats draait zijn voorwiel al naar het fietspad als hij naast zijn zus komt te staan.

Rosa kijkt hem met een frons aan. 'Wat wil je zien?'

'Gisteren zei pap dat-ie weg is, vernield door een of andere malloot. Maar dat kan nooit! Zo'n groot ding krijg je niet zomaar kapot en er zitten zelfs een paar camera's ingebouwd. Als iemand dat kapotmaakt, kan de politie op het filmpje van de camera de vernielers zien!' ratelt Mats aan een stuk door. 'Handig, want zo kunnen ze de dader herkennen en hem thuis opzoeken. Superdom, als je zo'n ding kapotmaakt. Die jongen krijgt een fikse boete of hij draait de gevangenis in.'

Rosa zucht en steekt haar handen in de lucht. 'Waar heb

je het over? Geen tijd voor fantasieverhaaltjes! Ze tikt op haar horloge. 'Kom, we hebben nog maar vijf minuten, meneertje Eigenwijs!'

Ze kijkt links, rechts, links, doet net alsof ze wil oversteken, blijft dan staan en kijkt ongeduldig naar haar broer. 'Ik wil eerst weten of-ie er nog staat! Snap dat dan!' Nu draait Mats het fietspad op en rijdt weg. Met een zucht besluit Rosa hem achterna te gaan. 'Zeg dan eerst eens waar je naar wilt gaan kijken!' roept ze tegen zijn rug.

'Dat geheimzinnige gedoe van jou!'

'Naar die paal die hier al heel lang stond. Dat weet je toch wel.' Mats speurt langs de slootkant. Na vijftig meter stampt hij op de rem en springt van zijn fiets. 'Kijk, daar is-ie! Dus toch ...'

Een grijze paal met bovenaan een bungelend vierkant blok steekt boven de sloot uit.

'Huh? Dat is de mobiele flitspaal!' roept Rosa met een hoge stem. 'Zo één die je ook ergens anders neer kunt zetten. Maar hij is helemaal kapot!'

'Mobiel, dat is-ie. Van de berm in de sloot gezet!' lacht Mats. Hij beent door het hoge bermgras naar de waterkant. De onderkant met accu ligt onder water.

Mats steekt zijn handen in zijn zakken. 'Dat is wel effe schrikken geweest voor de kikkers en visjes!'

Rosa tilt haar rok op en stapt ook het gras in. Ze heeft nog steeds een frons op haar gezicht. Maar Mats lacht en grapt: 'In de krant stond: De meest mobiele flitspaal van Nederland. Van de sloot naar de schroot!'

'Expres spullen van een ander kapotmaken ...' Rosa zet haar handen in haar zij. 'Dat doe je toch niet!'

Mats schokt met zijn schouders. 'Van mij mag-ie naar het oud ijzer.'

Rosa kijkt haar broer scherp aan. 'Zou jij het leuk vinden als iemand jouw piano stuk zou maken?'

'Nee, tuurlijk niet! Maar zou jij een bekeuring leuk vinden? Als je ietsepietsie te hard rijdt, krijg je al een boete.'

Zo flauw is dat! Waardeloos apparaat, weg ermee!' Mats kijkt er onverschillig bij.

'Kom, we zijn al veel te laat! Ik wil geen straf!'

Met een paar grote stappen is Rosa bij haar fiets.

Mats sjeest haar achterna. Nog één keer kijkt hij achterom naar de paal. 'Dag struisvogel. Laat je koppie niet zo zielig hangen. Ze halen je wel uit die sloot, hoor!'

Als ze bij het hek van hun fiets springen, doet de juf van Mats' klas net de schooldeur achter zich dicht.

'Te laat, dat zei ik toch!' Rosa zwiëpt haar tas over haar schouder en rent zo snel als een hazewindhond de school in.

Mats bijt op zijn lip. Rosa heeft gelijk. Ze zijn te laat.

Vorige week kwam hij ook al een keer pas na de bel in de klas. Toen zei de juf: 'Voor een keer vind ik het niet erg, maar laat het geen tweede keer gebeuren.'